

בכורות כח

דבי רבי	רב	
נאכל לשני ימים ולילה אחד	מונים בכור לפי שנה שלו	לפני ה' אלהים תאכלנו שנה בשנה כבש בן שנתו
מונים קדשים (ומשם לומדים לבכור) לפי שנה שלו		
היה אפשר להבין שנאכל ליום ולילה כתורה	נאכל לשני ימים ולילה אחד (היקש לחזה ושוק של שלמים)	ופשרת יהיה לך כחזה התנופה וכסוק הימין לך יהיה
בכור בעל מום נותנו לכהן	הוסיף לך הכתוב הויה אחרת בבכור – ללמד שלומדים משלמים 2 ימים ולילה אחד ולא מתודה – לילה ויום	
ברבים – כי מדובר על כל בכורים	בכור בעל מום נותנו לכהן (ברבים – אחד תם ואחד בעל מום)	ופשרת

שאלה: איבעיא להו: היכי קאמר?

נולד לו לאחר שנתו	נולד לו בתוך שנתו	עד מתי אפשר לשחוט
שלושים יום	שנה ושלושים יום או שנה בלבד?	

תשובה 1: דתניא: בכור בזמן הזה,

- עד שלא נראה להראותו לחכם - רשאי לקיימו שתים ושלש שנים;
 - ומשנראה להראותו לחכם,
 - נולד לו מום בתוך שנתו - רשאי לקיימו כל שנים עשר חדש,
 - אחר שנתו - אינו רשאי לקיימו אפילו יום אחד, ואפילו שעה אחת,
- אבל מפני השבת אבידה לבעלים אמרו: רשאי לקיימו שלשים יום. (גם אם נולד המום תוך שנתו)

דחייה: ועדיין תיבעי לי: שלשים יום אחר שנתו או דלמא קודם שנתו?

תשובה 2: נולד לו מום בחמשה עשר יום בתוך שנתו - משלימין לו חמשה עשר יום אחר שנתו, ש"מ. (רק אם נולד המום לאחר שנתו)

מקור זה מחזק שיטת אמורא: מסייע לרבי אלעזר, דאמר רבי אלעזר: נותנין לו שלשים יום משעה שנולד בו מום.

נוסח אחר לדיון:

דעת אמורא: איכא דאמרי, א"ר אלעזר: מנין לבכור שנולד בו מום בתוך שנתו שנותנין לו שלשים יום אחר שנתו - שנאמר: לפני ה' אלהים תאכלנו שנה בשנה, איזו הן ימים החשובין שנה - הוי אומר אלו שלשים יום.

קושי: מיתיבי: נולד לו מום בחמשה עשר יום בתוך שנתו - משלימין לו חמשה עשר יום אחר שנתו, השלמה - אין מיחבא - לא! תיובתא דרבי אלעזר, תיובתא.

רבי מאיר	ר' יהודה	
הואיל ונשחט שלא ע"פ מומחה - אסור	מתיר	השוחט הבכור ומראה את מומו
אסור - מפני שהן משתנין		בדוקין שבעין
גזרינן מומין שבגוף אטו דוקין שבעין	לא גזרינן מומין שבגוף אטו דוקין שבעין	מומין שבגוף

